

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 14. Imago Beatæ Virginis in Sanctæ Fidei Collegio portentis
clarescere incipit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

*Cassitas con-
servata.*

*Ignatii Lolo
la mors.*

Virtutes.

*Calumnia
explosa.*

**CAPUT
XIV.**
*Imago Beate
Virginis in Sanctæ
Fidei Col-
legio por-
tentis cla-
reicere in-
cipit.*

*Sanita va-
riæ recupera-
ta.*

*Aspectu Vir-
ginis Maria
salvata.*

Sacerdoti explicuisset : nam confessione peractâ, magnis vocibus meretriculæ suæ nomen identidem usurpans, animam exhalavit ; & eo temporis momento pellicis domus, quamvis firma, in terram corruit : nemine non advertente, cœleste portentum id fuisse. Impurus Sacerdos honestissimæ matronæ diu & frustra pudorem sollicitans, tandem à perverso consilio se abstinuit, quòd in eam involans reperisset aspero cilicio pænè toto corpore vestitam : quibus armis tutò defenditur pudor. Sancti Michaëlis urbem in flore ætatis funestavit Ignatius Loloia, Societatis nostræ Sacerdos, Divi Ignatii pronepos, Cordubæ Tucumanorum, nobili viro Guiposeuensi natus, qui post initam Societatem tantis virtutibus floruit, quantis opus erat ad sustentandam clarissimi stemmatis opinionem. Obedientiam imprimis coluit, secundùm quam, animi demissionem exercebat, adeò non fictè, ut post traditas Philosophiæ artes ab Majoribus impetrârît, Grammaticam pauculis puerulis explicare. Dicendi vi, quâ multùm pollebat, & facilitate indolis, sibi omnis generis homines conciliabat : adeò ut inter utilissimos hujus Provinciæ Sacerdotes nosster Ignatius celebraretur. Sakenles Socii, Collegio superiori anno eluvione everso, in privata domo munia sua diu exercuère, donec domo iteratâ inundatione etiam subversâ, ad suburbanam villam se reciperent. Ubi operam suam afflictissimis civibus, tenuissimo cibo contenti (nam hostis & ignis fortuitus Collegii prædia vastaverat) conferebant. Inter hæc infortunia Petrus Herrera ad Pullares excurrens exiguum planè fructum collegit, bello ut corporibus, sic animis, utilitatem adferre non permittente. In portu Boni-aëris præcipuus Sociorum labor, promovere, fuit Angolanos Æthiopes post catechesim salutaribus aquis frequenter expiassè : reliqua exercitia cum communibus Collegiorum muniis paria fuere. Assumptionis Collegii Patres aliquot Ethnicos, ad proxima urbi loca è patriis sylvis Mamalucorum metu se recipientes baptizavère. Estanata linguæ homo ausus est in publicis congressibus iteratò asserere, Confessionis sacramentalis secretum ab uno è nostris Sacerdotibus fuisse violatum. In quam rem ab utroque Magistratu inquisitione factâ, cum falsum esse, ipsomet sycophantâ retractante, pateret, & jam nihil propius esset, quàm ut impostor plecteretur, repentino fato sine expiatione expiravit : cœlestem vindictam sequuta tempestas horrida multas urbis partes, concussis ædibus, deformavit ; quam tempestatem usque adhuc impostoris nomine plebs solet nuncupare. Interim omnia publicè turbabantur, Assumptionis civibus & ipso Prætorè Indorum servitiis inhiantibus, eoque Societati, miserorum asylo, offensis.

IN templo Collegii Sanctæ Fidei Imago Beatæ Virginis portentose sudavit, spectante magnâ urbis parte, cum Ecclesiæ primariæ Vicario & ipso Rectore sudorem gossipio certatim & reverenter excipientibus : ne verò tantum portentum inter res dubias reponeretur, ipse Vicarius, adhibitis numerosis testibus, rem testatam juridicis tabulis reliquit : addens sudorem illum gossipio exceptum multis fuisse salutarem. Nam Joannes Ortis, Proprætoris frater, solo tactu gossipii sudore illo madefacti ab pertinaci morbo repente convaluit. Petrus Botellus ob autis trimestrem dolorem à medicis depositus, applicato eodem gossipio, statim à periculo exemptus est. Maria Encinas, honesta matrona, ulcere palmari ab quinquennio in stomacho laborans, postridiè quàm Vicarius intinctum sudori gossipium ulceri applicuit, diuturnum malum in cicatricem coit. Hæc Vicarius. Mulier, quæ absente marito, ex verito concubitu geminam prolem pepererat, infamiæque metu occiderat, aspectu ejusdem Virginis tantam præteritæ vitæ detestationem sensit, ut mox dimisso adultero, & factâ exhomologesi, vitam omninò sanctam occiperit. Non-nemo diuturno pellicatu infamis, monitus ab uno è Sociis, non posse à peccatis absolvi, nî pellicem domo abigeret, ad monitorem suum conversus. *Nô, inquit, me absolvas, nunquam aliàs me sistam Sacerdoti, sed permittam animam meam ab demonibus rari.* Hoc audito, Sacerdos blando sermone benevolentiam hominis captans impetravit, ut uno saltem aspectu portentosam Virginis effigiem dignaretur. Quâ conspectâ, ita derepentè mutatus est, ut lacrymis suffusus ad Sacerdotem rediens, peccati occasionem domo se expulsurum adpromitteret.

CAPUT